

خلافت به څه ډول د ساينس او ټکنالوژۍ په برخه کې مخکښ وي؟

د ۲۰۱۶ م کال د اقتصاد د نړيوالې ناستې پر مهال څلورم صنعتي انقلاب اعلان شو. همدا موضوع په گڼو اسلامي هيوادونو کې په يوه خورا گرم بحث بدله شوه. لومړی صنعتي انقلاب د اتلسمې ميلادي پېړۍ په نيمايي کې د بخار ماشين له اختراع سره سم راپيل شو. هغه کارونه چې مخکې به حيواناتو کول، تر صنعتي انقلاب وروسته يې ځای د بخار ماشين ونيوه، چې دې کار پر نړيوال اقتصادي نظام نه باور کېدونکې اغېزې رامنځته کړې. ورپسې دوهم صنعتي انقلاب د برېښنا د توليدي مرکزونو له جوړېدو او د نفتي انجن له رامنځته کېدو سره راپيل شو. دوهم صنعتي انقلاب له ځانه سره ټليفون، موټر، الوتکې او گڼ نور پرمختگونه رامنځته کړل، چې د نړۍ ظاهري حالت يې بدل کړ. د اتيايمې لسيزې له نيمايي څخه بيا تر ۲۰۰۰ م کال پورې د دريم صنعتي انقلاب عصر و او بيا تراوسه چې څلورم صنعتي انقلاب منځته راغلی په کې انټرنېټ او مصنوعي ځيرکتيا په نه باور کوونکې بڼه پرمختگ کړی.

خو له بده مرغه چې دا ټول ټکنالوژيکي پرمختگونه د يوه داسې چا له خوا اداره کېږي، چې د پانگوالو اصولو پر بنسټ يوازېنۍ موخه يې گټه ده او دې ته پر پوهې ولاړ اقتصاد وايي چې مسلمان هيوادونه يې وسيلې او د خرڅلاو مارکيتونه دي. د مسلمانو هيوادونو د پوهنتونو څېړنې هم د هغو بهرنيو کارخانو او فابريکو لپاره کېږي، چې څښتنان يې د پانگوال فکر کفار دي.

له هغه وخته راهيسې چې لوېديځ څېړنې او تحقيقات په خپل واک کې راوستي، څېړنې او تحقيقات يې په دې موخه راڅرخي، چې اقتصادي گټې لاسته راوړي. دا چې د اسلامي هيوادونو يو پوهنتون هم د سلو غوره پوهنتونو په لړ کې نشته، علت يې دا دی چې اسلامي هيوادونه په پرله پسې توگه د ناصنعتي کېدو پر لور روان دي او غربي پوهنتونو ځکه دا ځای نيولی چې له تېرو ۱۵۰ کلونو راهيسې يې په پرله پسې توگه د صنعتي کېدو لور ته مخه کړې. بايد وويل شي چې دولت بايد د خپلو اړتياوو د پوره کولو لپاره ساينس او ټکنالوژي ته وده ورکړي، همداراز د يو صنعتي نظام د رامنځته کېدو او وړ اشخاصو د چمتو کېدو له لارې د څېړنو پايلې د عمل په ډگر کې پلې کړي.

د خلافت له ړنگېدو وروسته مسلمانانو د «کارگر» او «مصرف کوونکو» حيثيت خپل کړ، پر اسلامي هيوادونو د غربي نړۍ د ټکنالوژيکي توليداتو او خدماتو سيلاب رامت شو. په دې بحث کې به موږ دا خبره وڅېړو، چې په اوسنۍ ډيجيټل زمانه کې به خلافت څه ډول د ساينس په برخه کې پرمختگ کوي او څه ډول به ساينسي پنځونې کوي. مسلمانانو دا ديد چې دوی بايد په هره برخه کې مخکښ وي، له ډېره وخته هېر کړی دی.

د خلافت دولت لید او ستراتیژي

په اسلامي نظام کې د دولت مسولیت دا وي، چې د مسلمانانو د احساساتو، افکارو، دین، شتمنی، ناموس، امن او قلمرو ساتنه کوي. د ټولو تعلیمي او صنعتي سیاستونو قوت به د شرعي مقاصدو لپاره منسجم او متمرکز کېږي، چې هغه مقاصد به په لاندې ډول تشریح شي:

الف: دولت به د تعلیم او ټکنالوژۍ د پرمختګ په برخه کې ستراتیژي جوړوي.

د دې لپاره چې دولت د تعلیم په برخه کې لوړو پوړو ته ځان ورسوي، لومړۍ ستراتیژي په خپل ځان کې له دريو فرعي نظامونو سره اړیکه لري.

۱- د یو داسې نمونه یي ښوونیزم نظام جوړول، چې لومړنۍ، منځنۍ او عالی زده کړې د ښوونځي په دريو واړو پړاونو کې مومن نسل په داسې فلسفه او اساسي ثقافت وروزي چې سرچینه یې له اسلامي عقیدې څخه وي. یو داسې باتجربه مومن نسل به روزل کېږي، چې ټولې اړینې ځانګړنې به لري او کولی به شي چې ټولنه رهبري کړي.

۲- د یو څېړنیز او پراختیایي نظام جوړول، چې د دولتي پوهنتونو، دولتي څېړنیزو بنسټونو او علمي مرکزونو له لوري به له بشپړ څېړنیز ملاتړ څخه برخمن وي، دغه راز د دولت له لوري به یې څارنه او هڅونه کېږي او دولت به ورته پوره مالي او تخنیکي امکانات برابرېږي.

۳- د یوې صنعتي ستراتیژۍ جوړه ول، چې وکولی شي د خلکو اساسي اړتیاوې پوره کړي او د وخت له غوښتنې سره سم وسلې برابرې کړای شي، البته دا به پر بل کوم دولت باندې له اتکا پرته د خلافت له لوري په خپلواک ډول سرته رسېږي. صنعتي ادارې به د خپلواکۍ او وړتیا په لرلو سره د دې توان ولري چې خپلې ټولې اړتیاوې، لکه: د خامو موادو چمتو کول، ټکنالوژي، مهارتونه، د نویو پلانو طرحه کول او مالي چارې پوره او تنظیم کړي او په ورته وخت کې به د ځنځیر په بڼه پالیسي پلې کوي.

اسلامي خلافت به په تعلیمي برخه کې له خپلې بهرنۍ پالیسۍ او دیپلوماتیکي ستراتیژۍ سره سم له دښمنو هیوادونو پرته له نورو بهرنیو دولتونو سره فعاله هغږي لري. له بهرنیو دولتونو سره به د ژبې او تمدن د خپرېدا په برخه کې د ښوونیزو څېرو او استازو تبادله کېږي. د زده کړې او تعلیم په برخه کې د خلافت د نړیوالو هوکړو اصول او پرانسیپونه په لاندې ډول دي:

۱- خلافت به په خپل تعليمي نصاب کې دا ډول طرحې ته ځای ورکوي، چې په پایله کې یې زده کوونکي د اسلامي شخصیت څښتنان شي.

۲- اسلامي شریعت به د ښوونې او زده کړې فعالیتونه دا ډول چمتو کوي، چې د تعلیم په برخه کې راغلي پرمختگونه به نه یوازې اسلامي امت بلکې ټوله نړۍ به ترې برخمنه کېږي.

۳- خلافت کولی شي، چې د تجربوي ساینس په برخه کې له بهر څخه ښوونکي او ماسټران د یوه ټاکلي قرارداد او تړون له مخې را دعوت کړي. دوی به هم د خلافت له لورې منظور شوی نصاب تدریسوي او له هغه څخه به سرغړونه نه شي کولی.

۴- بهرنیو هیوادونو ته به اجازه نه ورکول کېږي، چې د اسلامي امت په منځ کې غلطې مفکورې او عقاید خپاره کړي او یا شخصي ښوونیز مرکزونه پرانیزي.

۵- داسې تړونونه چې په کې د خلافت تعليمي پالیسي ترپښو لاندې کېږي، منع دي. هر تړون به د خلافت له تعليمي پالیسي سره سم د اجرا وړ وي.

د صنعت په برخه کې د خلافت پالیسي دا ډول ده، چې صنعتي فابریکې به د خلکو، که مسلمانان وي او یا غیر مسلمانان، ټولو غوښتنو ته ځواب ویونکې وي. صنعتي فابریکې باید دا ظرفیت او توانایی ولري، چې د دولت اساسي او مهمو اړتیاوو ته ځواب ووايي او د لاندې پرانیسپونو پر بنسټ د هیواد خپلواکۍ ته رنگ ورکوي:

۱- صنعتي نظام به د اسلام د اقتصادي نظام پر اصولو ولاړ وي، له پانګونې نیولې بیا تر مالکیت پورې. اسلام ځینې طبیعي سرچینې مشروطې کړي دي، چې اشخاصو، افرادو او بهرنیو کمپنیو ته پکې مالکیت نه شي ورکول کېدای. دا ډول طبیعي سرچینې د ټول امت ملکیت دي. دا د دولت دنده ده، چې له دې طبیعي سرچینو څخه خپلو خلکو ته اعظمي ګټه ورسوي.

۲- د صنعت حیاتي برخې لکه، کرهڼه، روغتیا، انرژي، ترانسپورت، زېربنا او ځینې نور به دولت تر خپل واک او تسلط لاندې ساتي. ټول صنعتي پرمختگونه به په خپلواک ډول ترسره کېږي. له داسې ترینګلي حالت سره باید په هیڅ وخت کې مخ نه شو، چې پر کفري هیوادونو مو تکیه وي د تکنالوژۍ د اجازې اخیستلو په برخه کې، یا په اقتصادي برخه کې د قرضونو اخیستلو یا صادراتو او وارداتو لپاره د کفري اصولو تابع شو او یا هم د سیاست په برخه کې د کفري اصول تابع شو. ځکه الله سبحانه و تعالی فرمایي:

يَبَسِّنِ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ يٰۤاٰمَنُوْا لِيْ اَلْعَنَ يْرِ فَاَكْلَالِهٖمَّا لَلْعٰجِيْنَ لَوۡ

[النساء: ۱۴۱]

ژباړه: او هېڅکله به الله تعالی کفارو ته پر مومنانو برلاسی ورنه کړي.

۳- صنعت باید یوازې پر صادراتو متکي نه وي، بلکې د خلکو حیاتي اړتیاوو ته په کتو سره حتمي باید واردات هم وکړي.

۴- صنعت باید د دعوت او جهاد پر ستراتیژیکو اساساتو ولاړ وي، په دفاعي او تهاجمي برخه کې، هم فزیکي او هم غیرفزیکي. ټولې شته کمپنۍ باید دا توان ولري، چې له اړتیا سره سم د جهاد لپاره توکي چمتو کړي. د درنو صنایعو فابریکې بنایي د ارامۍ پر مهال اورگاډي او د پخلنځي لوازم جوړ کړي، خو د جهاد پر مهال باید دا توان ولري، چې په بهرني شکل ټانکونه او اتوماتیک وسلې جوړې کړي.

ب. د نورو تمدنونو له علمي پرمختگونو څخه د گټې اخستنې په اړه پالیسي.

۱- له معاهدو کفري هیوادونو سره د پوهي، ساینس او ټکنالوژۍ په برخه کې همغږي.

د ساینس او ټکنالوژي په برخه کې همغږي او تړونونه کېدلی شي، ځکه اسلام دې ته اجازه ورکړې ده. البته باید یادونه وشي، چې دا تړونونه د هغه وخت سیاسي اوضاع ته په کتو سره ترسره کېږي.

۲- خلافت به د ساینس پوهانو ډلگۍ ځینو ځانگړو هیوادونو ته د پوهې ترلاسه کولو په موخه استوي.

دولت به له خپلې سیاسي تگلارې سره سم د خلافت د ستراتیژیکو گټو د ساتنې په موخه د ساینس پوهانو ډلگۍ بهر ته لېږي، تر څو هلته زده کړې وکړي. کله چې خلافت له رومیانو سره د جهاد اراده وکړه، نو پوه شول، چې له دوی سره د جگړې لپاره غښتلي سمندري ځواک ته اړتیا شته، له همدې کبله خلافت یوه ځانگړې ډله د کښتۍ جوړولو، دریانوردۍ، د ستورو یا نقشې پېژندنې، جهت پېژندنې، بارود جوړولو او ځینو برخو کې د زده کړو په موخه چین ته ولېږل. چینایان د باردو په جوړولو او په سمندري جهت پېژندنه کې تر نورو ماهر ول. دا سفر که څه هم سخت او له ستونزو سره مل و، خو دوی اړ و چې بهرنۍ ژبې زده کړي.

۳- د مسلمانو ساینس پوهانو د روزنې په برخه کې د بهرنیو ښوونکو استخدامول.

په ځینو ځانگړو سیاسي حالاتو کې، د خلافت د دښمنانو پر وړاندې استخباراتي گامونه اخیستل کېدای شي. لکه د سلطان محمد فاتح (۱۴۵۳) د خلافت په زمانه کې د اوربان په نامه د توپ جوړونکي او ماهر شخص راخلاصول. رومي امپراطور اوربان له دې ډاره په قسطنطنیه کې بندي کړی و، چې دی به د عثمانیانو لاس ته ورشي او د ده له پوهې به استفاده وکړي. دا کیسه به رالنده کړو، اوربان د یو لړ قوي عملیاتو په پایله کې ازاد او

د سلطان الفاتح پر وړاندې راحاضر شو. عثماني خلافت اوربان ته تر روميانو لس چنده ډېره اجوره وټاکله. په پایله کې دومره ستر توپ جوړ شو، چې په هغه وخت کې یې ساری نه لاره.

د اسلام د ځلاندې دورې بیا راژوندي کول د اسلامي نړۍ په وحدت او یووالي پورې تړلې ده. اسلامي امت به یو ځلې بیا د نړۍ لمرې درجه قوت شي، د تمدن او ټکنالوژیکي پرمختگونو په برخه کې به د نړۍ لارښود شي. خو دا هغه وخت شونې ده، چې اسلامي امت یو موټی شي او د نړۍ رهبري کوونکی نسل وروزي. اسلامي امت په پراخه کچه بشري او طبیعي سرچینې په خپل واک کې لري. که دا سرچینې سره یو شي، د نړۍ هیڅ ملت او هیواد ورسره سیالي نه شي کولی.

همدا پالیسي اسلامي امت د ټکنالوژۍ په برخه کې د لوېدیځ له منگولو خلاصوي. لوېدیځ چې اوس پر علم او پوهې کومه واکمني لري، هغه به مسلمانان د خپلې نظریې او ایډیالوژۍ په زور ختمه کړي. دا تغیرات به ورو، خو حتمي راځي. همدا لوېدیځ به د ژوند په هره برخه کې اسلامي خلافت ته اړ وي. ان شاءالله.

والله اعلم بالصواب

فیکا کومارا

د حزب التحریر مرکزی مطبوعاتي دفتر غړې